

Ιερέας στον ναό του Διονύσου, στην Καλυδώνα της Αιτωλίας, ο νεαρός Κόρεσος αγαπούσε την όμορφη Καλλιρρόη που όμως δεν ανταποκρινόταν στον έρωτά του. Κι όσο εκείνη τον αρνιόταν, τόσο φούντωνε μέσα του ο πόθος. Όλες οι προσπάθειές του να την κάνει να τον αγαπήσει έπεσαν στο κενό. Στο τέλος τη μίσησε. Παρακάλεσε τον θεό Διόνυσο να πάρει εκδίκηση.

Στην Καλυδώνα έπεσε θανατικό. Ο Διόνυσος τους έκανε και να παραπατούν σαν μεθυσμένοι, να κυριαρχούνται από μανία και να σκοτώνονται. Κάποιοι κατέφυγαν στο μαντείο του Δία, στην Δωδώνη, να μάθουν τι έπρεπε να κάνουν για να γλιτώσουν. Η απάντηση ήταν πως ο θεός Διόνυσος είχε ενοχληθεί με την προσβολή που γινόταν στον ιερέα του από την Καλλιρρόη και μόνο αν η κοπέλα ή κάποιος άλλος στην θέση της θυσιαζόταν, θα σταματούσε το θανατικό.

Το έμαθε η Καλλιρρόη και τρόμαξε. Πήγε στους γέρους γονείς της και τους παρακάλεσε ένας τους να θυσιαζόταν στην θέση της, μια και αυτοί την ζωή τους την είχαν ζήσει. Ούτε οι γονείς της ούτε άλλος κανένας δέχτηκε. Την ορισμένη ημέρα, η Καλλιρρόη έφτασε στον βωμό, στολισμένη και όμορφη όσο ποτέ.

Ο Κόρεσος ετοιμάστηκε να την θυσιάσει. Η Καλλιρρόη τοποθετήθηκε στον βωμό. Ο Κόρεσος ποτέ δεν έπαψε να την αγαπά. Έτσι που την έβλεπε πανέμορφη και αδύναμη, τα έβαλε με τον εαυτό του. Αυτός τα είχε προκαλέσει όλα αυτά. Ύψωσε το μαχαίρι και το βύθισε στο κορμί του. Η Καλλιρρόη είχε σωθεί, αφού κάποιος άλλος πήρε την θέση της. Την ίδια στιγμή, αναλογίστηκε τι είχε κάνει: Είχε απορρίψει τον Κόρεσο που ήταν τόσο ερωτευμένος μαζί της ώστε δεν δίστασε να χάσει την ζωή του για το χατίρι της. Η Καλλιρρόη έφυγε σε μια πηγή όπου αυτοκτόνησε

«Από τότε, η πηγή ονομάζεται Καλλιρρόη», αφηγείται ο Πausανίας που ανακάλυψε την ιστορία αυτή στην Πάτρα, στον ναό του Καλυδώνιου Διονύσου. Αιώνες αργότερα, στα 1590, ο Ιταλός Μπατίστα Γκουαρίνι (1538 – 1612) δημοσίευσε την έμμετρη ιλαροτραγωδία του «Ο πιστός βοσκός»: Η νύμφη Λουκρίνα, στην Αρκαδία, απέρριπτε τον έρωτα του βοσκού Αμίντα. Για να εκδικηθεί την συμπεριφορά της, η Αρτεμη έστειλε θανατικό στην περιοχή. Ο σχετικός χρησμός όριζε ότι το θανατικό θα σταματούσε, αν θυσιαζόταν η Λουκρίνα ή κάποιος άλλος στη θέση της. Ο Αμίντα προσφέρθηκε να θυσιαστεί αυτός. Η Λουκρίνα δεν το δέχτηκε και αυτοκτόνησε. Οι Έλληνες όμως προτιμούσαν την ιστορία της Άλκηστης που

είχε αίσιο τέλος.

(τελευταία επεξεργασία, 16 Ιουλίου 2021)